

[Pürschel.]

turde overhovedet ikke sige noget. Men Ministeriet har altsaa paa dette Punkt Mod til at sige: vi regner med 200, hvoraf 130 skal statsansættes. Man regner altsaa med en Besparelse af 63, hvilket, som jeg sagde før, er et Tal, som svæver lige saa frit i Luften som den i sin Tid saa berømte og elskede Atalanta. Man regner saa en Udgift paa 1 190 000 Kr. i alt til disse Dommerfuldmægtige. Dertil kommer saa Pensionsbyrden. Hvis han regner denne til 12 pCt., kommer man op til en samlet Udgift af saadan noget som 1 335 000 Kr., altsaa en Merudgift paa ca. 700 000 Kr. Nu regnede Forslaget den Gang meget fornuftigt med, at disse Statsansættelser vil forøge Trykket fra Politifuldmægtigenes Side meget betydeligt, og at det kan blive vanskeligt at modstaa dette Tryk; derfor regnede Forslaget med en Merudgift paa ca. 200 000 Kr., med Pensioner altsaa 225 000 Kr., hvorved man kommer op paa 925 000 Kr. Naar dertil skal lægges de Anskaffelser, som utvivlsomt vil blive nødvendige paa Dommerkantorerne, Skrivemaskiner, tekniske Apparater, Medhjælp o. s. v. kommer man sikkert op paa 1 Mill. Kr. Men dette Tal skal jeg nu ikke opholde mig ved, jeg skal holde mig til de 700 000 Kr., som er Ministeriets eget, nemlig de 550 000 Kr. med Tillæg af Pensionsbyrden. Det, Ministeren skal tjene paa den billigere Retshjælp, hvis den skal bære dette, er altsaa 700 000 Kr. Nu hørte jeg til min Forbavselse den ærede Ordfører sige, at det eneste, det kom an paa i denne Forbindelse, var jo Skifteforretningerne. Herom vil jeg sige, at paa Skifteforretningerne, naar man kun skal have at gøre med de mere enkle og klare Tilfælde, lader der sig ikke tjene mange Syslinger; det er ganske utvivlsomt. Hvis man nu regner, at der paa disse Skifteforretninger kan tjenes et Par Hundrede Tusinde Kroner, vil jeg regne med efter de Erfaringer, jeg har som praktiserende Dommerfuldmægtig i sin Tid, at man skal tjene ca. 500 000 Kr. paa Skøder og Panteobligationer, og deraf vil jeg regne, at den altovervejende Del maa tjenes paa Ordningen af Ejendomshandeler, altsaa Skøder med de dermed i Forbindelse staaende Panteobligationer. Jeg vil dertil regne 450 000 Kr., saaledes at der altsaa kan tjenes en 50 000 Kr. paa Panteobligationer, som kommer ved Siden af. Hvis nu dette Beløb 450 000 Kr. skal bæres ved en Afgift paa 1 pCt., er det meget nemt at regne ud, at der skal være en Omsætning paa 45 Mill. Kr. og hvis man skal tjene det ved en Af-

gift paa $\frac{1}{2}$ pCt., skal Omsætningen være 90 Mill. Kr. Dermed er man nede paa den Pris, for hvilken Forretningerne kan faas udført nu alle de Steder, hvor det har nogen praktisk Betydning, den halve Procent. Men det skal altsaa gøres billigere, og hvis man vil gøre det for $\frac{1}{4}$ pCt., skal man altsaa op paa en Omsætning af 180 Mill. Kr. Nu kan man naturligvis sige: vi vil ikke gaa helt ned til $\frac{1}{4}$ pCt., men vi vil gaa noget længere ned end nu, og man kan sige, som den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen sagde, at der er ingen, der ved, hvor mange Forretninger der vil blive udført. Nej, det er rigtigt, men der er alligevel en vis Grænse; man kan vist gaa ud fra, at der ikke vil blive udført flere Forretninger paa Dommerkantorerne, end der er i det hele; denne Grænse tror jeg man tør vove at fastslaa. Og naar man tager den, kan man ogsaa faa et Tal. Af den sidste Udgave af Statistisk Aarvog vil man se, at i det sidste Aar, for hvilket Ejendomshandlerne er gjort op, 1927, er det opgjort, at der omsattes Landejendomme vurderede til 75 Mill. Kr. og Købstadejendomme vurderede til omtrent det samme Tal, begge to lidt over 75 Millioner, og den Købesum, der er betalt for Landejendomme, er godt 5 pCt. højere, for Købstadejendommene er den knap 5 pCt. under, saa man kan altsaa omtrent regne med Tallet ca. 150 Mill. Kr. tilsammen. Nu gjorde jeg op, at hvis man skal have 450 000 Kr. ind ved $\frac{1}{4}$ pCt.s Afgift, skal der en Omsætning af 180 Mill. Kr. til, og det er altsaa givet, at med $\frac{1}{4}$ pCt. kan Ministeren, selv om han faar alle Skøder og Ejendomshandler her i Landet, ikke naa Tallet. En saadan Beregning, som her er foretaget i stor Hast, burde være foretaget af det højtærede Justitsministerium og vilde ogsaa være blevet foretaget der uden Vaklen, i det Øjeblik den højtærede Minister havde ønsket, at denne Beregning skulde foretages, men det har Ministeren altsaa ikke ønsket, han har foretrukket at svøbe sig i den Uvidenhedens Taage, som vi altsaa lever i her, Uvidenheden om, hvorledes det hele i Virkeligheden ligger. Men Ministerens Chance for at faa disse Penge ud tror jeg altsaa er ganske overordentlig ringe.

Men lad os nu sige, at Ministeren gennemfører dette Forslag, gennemfører det ikke blot her i Tinget, men viser det Mod ogsaa at gennemføre det i Praksis. Naar jeg siger dette, er det jo grundet paa, at man fra forskellig Side har antydnet, at naar man nu bare fik Loven igennem her, kunde man altid give sig til at ordne om paa § 4 bagefter.